

Korte studies in Mattheüs (92)

Twee machten (2)

Ook aan het eind van elk van de Evangeliën zien we de strijd tussen de twee machten, de twee Koninkrijken, het Koninkrijk der hemelen en het koninkrijk van de macht der duisternis weer terug. Op het scherpst van de snede.

De Zoon van God is door Zijn eigen volk overgeleverd in de handen van de Romeinen en de rechtszitting vindt plaats onder het gezag van stadhouder Pilatus. Deze stadhouder vertegenwoordigde de macht van de keizer in Judea.

Pilatus zien we in een hopeloos conflict. Hij probeert de Heere te ondervragen, maar heel ver komt hij niet. De vraag die in elk van de vier Evangeliën terugkomt is zijn onderzoek of Hij de Koning der Joden is.

‘Jezus stond voor de stadhouder en de stadhouder vroeg Hem: U bent de Koning van de Joden? Jezus zei tegen hem: u zegt het.’ (Mat. 27:11).

Op elk van zijn andere vragen, waarbij Pilatus inging op de beschuldigingen van de overpriesters en de oudsten, bleef het stil.

‘Toen geëist werd, werd Hij verdrukt maar deed Hij Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.’ (Jes. 53:7).

Pilatus eiste een antwoord op de beschuldigingen, maar het bleef angstwekkend stil.

Pilatus' vrouw had een droom gekregen, zeg maar gerust een nachtmerrie, want zij had vanwege die droom veel geleden. Zij noemde Hem een Rechtvaardige. Pilatus nam deze term over en verklaarde Hem onschuldig.

‘Ik ben onschuldig aan het bloed van deze Rechtvaardige.’ (Mat. 27:24).

In min of meer dezelfde bewoordingen lezen we dit ook bij Markus en Lukas. Hij bevestigde tegenover Pilatus dat Hij de Koning der Joden was, maar hield Zich verder stil op alle beschuldigingen van het volk.

Johannes is iets uitvoeriger en bij hem lezen we dat de Heere wel degelijk nog iets gezegd heeft. Geen pleidooi om de beschuldigingen tegen te spreken, maar als een machthebbende.

Van een van de beschuldigingen was Pilatus heel onrustig geworden. Hij was niet alleen de Koning der Joden, maar volgens de Joden had Hij Zichzelf Gods Zoon gemaakt (Joh. 19:7). Zie je hoe hier ook weer de aanval is op Zijn Zoonschap? Nu had Pilatus drie getuigenissen over de Man Die voor Hem stond: Hij was de Koning der Joden, Hij was een Rechtvaardige en Hij was de Zoon van God.

Vanuit deze wetenschap en zijn onrustige geweten probeerde Hij de Heere nogmaals aan het praten te krijgen.

‘Spreekt U niet tot mij? Weet U niet dat Ik macht heb U te kruisigen en macht heb U los te laten.’ (Joh. 19:11).

Hierop deed de Heere nog eenmaal Zijn mond open en sprak Hij die woorden vol macht en kalme beheersing.

‘Jezus antwoordde: U zou geen enkele macht tegen Mij hebben, als het u niet van boven gegeven was; daarom heeft hij die Mij aan u overgeleverd heeft, een grotere zonde dan u.’ (Joh. 19:11).

Pilatus sprak van zijn macht om te doen wat hij wilde. De Heere vertelde Hem dat Hij onder de macht van een ander stond. Pilatus zou tegen Hem geen enkele macht hebben als die hem niet ‘van boven’ gegeven was.

Hier zie je weer dat ‘het verhaal’ naar een hoger plan getild wordt. Het is niet zomaar een geschiedenis waarin de Joden hun onschuldige Koning overleveren aan de Romeinen om Hem te laten kruisigen. Dat ook, maar als je iets dieper kijkt, zie je dat er in de Heere en Pilatus twee rijken tegenover elkaar staan. Twee machten. Het Rijk van het licht en het rijk van de duisternis.

Wat betekenden die woorden van de Heere? Pilatus had zijn macht ‘van boven’. Daarom had degene die Hem had uitgeleverd een grotere zonde dan hij. Wie was degene die Hem had overgeleverd? De tekst lijkt toch wel heel sterk te suggereren dat die persoon ‘van boven’ was. Die macht van Pilatus kwam niet zomaar van een aardse vorst, maar van een macht daarboven.

We weten dat Judas Iskariot het instrument was waardoor de Heere werd uitgeleverd. Hij leverde Hem over aan de overpriesters en die sleurden Hem voor de rechtbank. Achter al dit menselijk handelen zien we weer dezelfde duivel die Hem in de woestijn van Judea, nog voor Zijn openbare optreden verzocht had. Hij was het die bezit nam van het hart van Judas (Joh. 13:2) en hem overreedde om Hem te verraden.¹

Achter het komen en gaan van de grote wereldmachten – in elk geval zolang ze iets met Israël te maken hebben – zien we de vorst der duisternis aan het werk. Als de Zoon op het wereldtoneel verschijnt onder Zijn eigen volk, God Die vlees is geworden, zien we meteen achter de schermen ook weer diezelfde vorst aan het werk.

Pilatus dacht macht te hebben over dood en leven van Christus. Feitelijk had hij geen enkele macht. Hij niet en Judas ook niet. De echte macht kwam ‘van boven’.

De strijd was niet tussen Jezus en Zijn valse beschuldigers.

De strijd was de aloude strijd tussen het Zaad van de vrouw en het zaad van de slang.

De Zoon van God Die Zich onderwerpt aan de macht van de duisternis met het doel om diezelfde macht te breken.

Wonderlijke boodschap. Heerlijk Evangelie.

¹ ‘Verraden’ is de vertaling van hetzelfde woord, dat ook met ‘overleveren’ wordt vertaald.